

Reaali Poiss

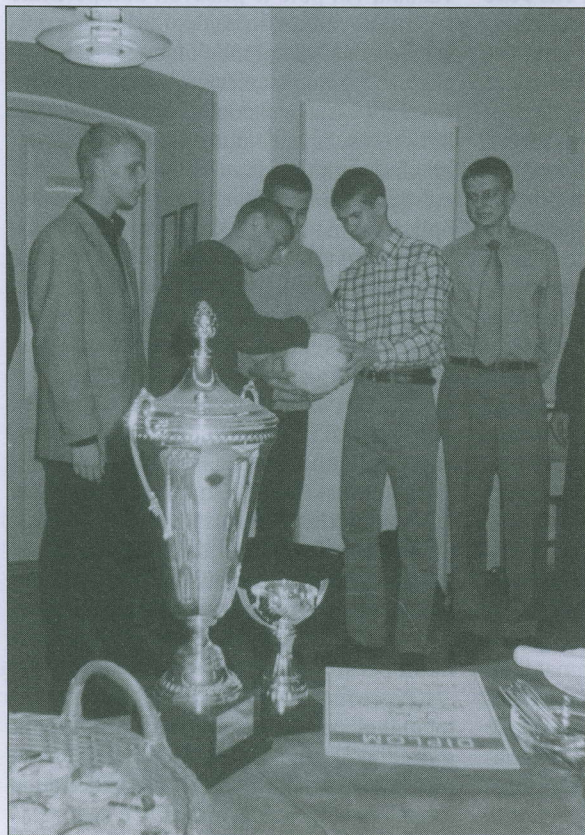
TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 2 (43)

OKT/NOV 2002

Reaali sport:

Meie saavutused koolinoorte jalgpallis!

Septembri teisel poolel said alguse Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused jalgpallis gümnaasiumi noormeestele. Mängud toimusid liivasel ja künklikul Lastestaadionil. Tallinna Reaalkool mängis kesklinna/nõmme rajoonis, ühes alagrupis Liivalaia ja Valdeku Gümnaasiumiga. Kahel viimasel aastal ei olnud gümnaasistidel õnnestunud esimesest ringist kaugemale ennast suruda ja seetõttu oli tänavusele meeskonnale rajatud suured ootused ja lootused.

Seetõttu, et alagruppe oli kokku neli ja igast grupist sai edasi vaid parim, oli pinge kruvitud haripunkti juba esimestest mängudest alates. Kohe esimeses mängus Liivalaiaiga jäädi teise poolaja alguseks tänu ebaõnnele 0:2 kaotusseisu. Suur surve mängu lõpus kandis vilja ja tänu Taneli ning Rauno väravatele õnnestus päästa viigipunkt, kuid ega ka võit kaugemale jäänud (löögid latti ja posti). Kuna Liivalaia ja Valdeku omavahelise mängu võitis Valdeku 2:0, vajasis meie jalgpallurid teisest mängust Valdekuga 3-e võidupunkti. Seda ka realistid suutsid, purustades ilmselge ülekaaluga Valdeku 2:0 (mõlemad väravad meie pesamunalt Oliverilt). Sellega

oli tagatud koht poolfinaalis, kus tuli vastu Pääsküla Gümnaasium. Peale haaravat esimest poolaega oli mänguseis 2:2, kuid teine poolaeg kuulus täielikult Reaalile ja võeti kindel 5:3 võit (Tanel 2, Priidik 2, Rauno). See tõi finaalikoha ja võimaluse mängida ülelinnasel finaalturniiril, mis jätkus oktoobri teisel poolel. Paeluv finaalmäng Tõnismäe Reaalkooliga möödus tasavägiselt ning normaalaeg lõppes seisuga 0:0. Järgnes saatuslik penaltiseeria, milles tuli seekord vastastele nibin-nabin alla vanduda. Õnneks ei olnud sellel mängul nii suurt tähtsust, sest edasipääs oli ju tagatud.

Ülelinnaline finaalturniir toimus 14.-22. oktoober. Tõnismäe Humanitaargümnaasiumi kunstmurukattega väljakul, selgitamaks Tallinna parimat kooli jalgpallis. Mängiti kahes alagrupis, kust jätkamiseks poolfinaalis tuli saavutada alagrupis koht kahe parema hulgas.

Mainimist väärib ka fakt, et finaalturniiril mängis 3 eesti ja 7 vene kooli.

Esimeses mängus astus vastu Mustjõe Gümnaasium, keda võideti 3:1 (Robi 2, Tanel). Järgmisel päeval purustati Haabersti Vene Gümnaasium 4:0 (Robi, Priidik, Oliver, Siim). Kolmandas mängus sõideti üle Ehte Gümnaasiumi, tulemusena 4:1 (Robi, Oliver, Paul, Rauno). Alagrupi esikohta otsustavas mängus kohtuti Kari Gümnaasiumiga, esikoht kadus mängu viimasel minutil, mil lasti enda võrku lüüa kolmas pall, seega tulemuseks 2:3 (Oliver, Rauno). Sellised resultaadid jätsid Reaali alagrupis teiseks, millega kaasnes kokkumine poolfinaalis eeldatava peafavoriidi Mustamäe Reaalgümnaasiumiga.

Poolfinaalmängu esimene poolaeg oli meile katastroofiline, lasime oma võrku lüüa 4 palli. Teisel poolajal alustati tormilist tagajamist ning 5 minutit enne kohtumise lõpu oli seis 2:4 ja realistidel hea võimalus penalti realiseerimise näol vahe minimaalseks vähendada. Kuid kahjuks eksiti penalti löömisel ja sellest lööduna kaotati kogu

kohtumine resultaadiga 2:6 (Oliver, Rauno). Kaotus hilisemale meistrile tähendas realistidele võimalust mängida pronksmedalitele Kuristiku Gümnaasiumiga. Eesti koolide omavahelise mõõduvõtmise võitis Reaalkool skooriga 1:0 (Rauno). Sellise tulemusena saavutati igati auväärsed pronksmedalid ning ühtlasi oldi ka parim eestikeelne kool.

Kokkuvõtteks võib öelda, et turniir osutus igati edukaks, kuigi loodetud esikoht jäi veel tulemata. Ära tuleks mainida, et seekordsest saavutusest kõrgemat ei ole Reaalkooli gümnaasistid jalgpallis eales saanud.

Meeskond tänab kõiki suurepäraseid toetajaid, kelle ergutused viisid meid nii kaugemale. Jätkake samas "reaali" vaimus. REAALI FÄNNID ON PARIMAD!!!

Meeskonnas mängisid: Rauno Ligi, Hannes Paesoo, Martin Kenk, Erki Alas, Karel Lõhmus, Philip Klaar, Georg Sarap, Tanel Taal, Andres Torm, Priidik Luks, Siim Sildoja, Oliver "pesamuna" Nääs, Paul Kask, Robi Priivits ja Jako Laanemägi.

Meeskonda abistasid õpetajad Helmut Raamat & Jaak Timpson.

Rauno ja Härma

Loe ka lk. 5

lk 2 - avaldus ühele

õpetajale

lk 3 - õpetajate päev

lk 4 - Kalju Kallaste

lk 5 - Jalgpall #2

lk 6 - Poliitika

lk 7 - Väike maja

lk 8 - õpetajate eri

tõsimeeli

Üks põhilisi Reaali tunnused on läbi aegade olnud vaba vaim. Mina olen küll kahjuks seda alles poolikult näinud. Tulin ma ju siia alles kümnendasse, kui remont oli tehtud ja nii mõndagi oli muutunud. Alles hiljuti ütles direktor Polma mingil kogunemisel (millel muuseas absoluutselt mõtet ei olnud, midagi ei savutatud), et me ei tohiks tagasi looduse rüppe langeda. Mina arvan, et natuke ikka võiks.

Väga paljud räägivad siinsamas asuvast TIKist, kui ranguse musternäidisest ja et see on ikka nii jube, nii jube. Kas me tahame siis samasugusust kuulsust saavutada? Tõsi ta on, et enne kuulsust tuleb tükk aega praktiseerida, aga kes tahab, see saab.

Kui nüüd tekkis küsimus, millest ma räägin, siis seletan... Viimasel ajal (no mis me sgame, sellel aastal) on tunda Reaalis kellegi müstilist karmi kätt. See ei ole Reaali Vaim ega ka Big Brother George Orwelli raamatust. Ma pakun, et niimoodi jätkates kaob Reaali vaim üldse maa alla. Ma ikka ei mõista, miks on just gümnaasiumile vaja paari puudumise ja mõne vea pärast kaela hüpata. Eriti abituuriumile. Me oleme juba suured inimesed, vähemalt enamus meist. Meist mõned elavad juba üksi, teenivad endale raha, miks pean ma arsti (iseegi ema tõendit vahest ei taheta) käest mine-ma paberit küsima, miks ma puudusin. Kas minu sõnast ei piisa? Ma tean, et õpetajate üldine vastus on, et puududa ei tohi ja et ilma tõenditeta ei tuleks üldse keegi kooli ja et koolis peab ikka korralikult käima. Kuigi tegelikult ju nii ei ole. Kes siia kooli on tulnud, on tulnud õppima ja uskuge mind, keegi ei taha istuma jääda, et veel aastake lisaks koolis jalutada. Ja millistest vigadest ma üldse räägin? Mis tuleks tähelepanuta jätta? Ma ei räägi kindlasti suurtest asjadest, ma räägin sellest, kui vahest üks või teine inimene juhtub puuduma või mõne vea tegema. Pole vaja talle kraesse karata... Ehk on probleem selles, et olen 12. klassis ja arvan endast liiga palju (ja kui arvangi, mis siis?) Meil on koolis siiski vaba, arengut soodustav, mitte pidurdav vaim. Või kuidas?

Igatahes, lõpetuseks, kui kellelgi on midagi öelda midagi selle lehekülje juttude kohta, siis tehku seda järgmises lehes. Minule pole mõtet kraesse karata!! Tõsiselt!

Kallis õpetaja Karamkova

Mind ja nii mõndagi teist häirib paar asja vene keele tunnis. Kuid kuna Teie tujud muutuvad pidevalt kui öö ja päev, muutes teid kord mesimagusaks ja kord kui kurjaks nõia (vahel karjute meie peale vähimagi vea pärast, siis jälle ei tee neid märkamagi), ei sõanda ma Teile neid ridu näkku öelda. Niisiis jääb järgi vana hea Reaali Poiss.

Kas Teie arvate, et kõige parem viis vene keelt selgeks saada on see, kui Te tunni lõpus leiute, et pole oma tööga hakkama saanud ning aeg on otsas ja hakkate ülisuure kiirusega mingit uut teksti ette lugema? Seda tehes Te isegi ei tõlgi seda (või siis tõlgite neid sõnu, mis niikuinii õpikus tõlgitud on) ning ise küsite kogu aeg rõõmsalt *panjatno?* ja jälle jätkate. Te nagu ootaksite, et me kõigest aru saaksime. Mis on sellest kasu, kui Teie oma kõnesoravust kasutate (me ju teame, et te oskate ilusasti soravalt lugeda)? Äkki oleks õige tekstide lugemisele veidike-negi kauem aega kulutada ja lasta õpilastel lugeda ning tõlkida. Äkki saaks siis meiegi keele rohkem selgeks. Kas Teie pole märganud, et kui praegu küsitakse klassi käest, mida see või teine sõna tähendab, teab vastust vaid üks või kaks õpilast? Kuid vene keele peaks ju kõik gümnaasiumi lõpuks suhu saama ja ma kinnitan Teile: meie oleme sellest väga kaugel. Probleem on vist selles, et meil pole austet härra Schliemanni (puhaku ta hing rahus) annet lugeda raamat läbi, õppida pähe ja sel viisil keel selgeks saada.

Teiseks. Kas Teie meelest meil muud peale vene keele pole kodus õppida? Kui te annate meile kaks teksti tõlkida ja jutustada järgmiseks päevaks, võib see mõnele realistile tõsiselt raskeks muutuda. Niikuinii on matemaatikas või füüsikas teha kõrgema taseme ülesandeid, mis kaunis suure portsu meie õhtusest ajast võtavad. Üks asi oleks, kui me tõesti vene keeles nii tugevad oleksime, kuid peale ühe või kahe erandi see kah-

juks nii pole ja ma arvan, et meie pole ainukesed, keda selles süüdistada. Meie klassikaaslastel teises grupis on keeleteadmised palju paremad kui meil, kuid kas te tõesti arvate, et meie oleme nii palju laisemad ja lohakamad kui nemad?

Kolmandaks tuleb Teie teemade valik. Kas teil pole julgust veidi õpikust mööda vaadata või pole te piisavalt kompetentne tegemaks valikut, mida õppida ja mida mitte? Eelmisel aastal me võtsime edasi väga aeglaselt. Minu meelest polnud meil kolmveerandi aasta peal pooltki õpikut läbi, kuid kui selgus, et tuleb uus õpik (mis muidugi oli klass vanematele mõeldud), polnud Teil mingeid raskusi võtta läbi kogu ülejäänud õpik kahe nädalaga. Kas on siis nii raske leida mingi vahepealne tempo? Kas me ikka peame kõik jutud, mis õpikus on, selgeks õppima? Ning miks anda meile läbi töötada ajaleheartikleid, mis sest, et nad on *otsen interesnõje* (kusjuures Te ootate, et me peaks neist üldiselt lennult aru saama, kui isegi mõned mu venelastest tuttavad leiavad, et jutt on väga segane), kui meile valmistavad raskuseid õpikutekstidki? Ning te ei anna meile võimalustki aru saada, sest tavaliselt me võtame vähemalt kaks teksti korraga. Kui me oleme ühe teksti ära vastanud, peame kohe järgmisel, vahest ka selsamal päeval teise teksti ära vastama. Loomulikult peast jutustades.

Kõige viimane asi, mis mind häirib ja millele tähelepanu tahaks osutada, on see, et miks ei võiks me aega ühtlasemalt jaotada, nii et te saaks meile kodused ülesanded enne tunni lõppu ära öelda, mitte nii, et te lõpetate kella helisesdes alles oma teksti lugemist ja alles siis hakkate *domasnie zadaniyet* ütlema. Miks peame meie passima veel 3 minutit vene keele tunnis ja selletõttu hilinenult sööma jõudma? Tund on ju 45 ja vahetund 15 minutit, mitte 48 ja 12. **Totu Kuul**

Õndsad on need, kes on vaimust vaesed.

Lause, mida vähemalt mina küll siiani ei uskunud, on saanud tõestust.

Vähemalt toimib see Tallinna Reaalkoolis. Õndsad = saavad paremaid hindeid. Vaimust vaesed = lollid. Ehk siis, minu kirja mõte seisnes selles, et kuna meie kooli motoks on juba "üks kõikide, kõik ühe eest", siis tahaksin mina kui vana ja väeti jagada õpetussõnu endast noorematele.

Kui soovite saada häid hindeid, siis unustage see, et te õpite enda jaoks. See on õpetajate alatu vale. Teiseks unustage jutt, et oluline on asjast aru saada. Õppige raamatud pähe. Kolmandaks: asjast arusaamine + raamatu pähe õppimine ei võrdu hea hinne. Neljandaks: pugemisega võib palju saavutada. Viiendaks: punkt neli oli vale. Pugemisega võib kõik saavutada.

Autor

õpetajate sünnipäevad

Nora Mals	17. okt
Karin Naan	18. okt
Igor Kaasik	19. okt
Tiia Luuk	25. okt
Piret Otsa	31. okt
Aita Ottson	1. nov
Toomas Toomra	14. nov
Tairi Tamme-Amjärv	20. nov

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 2(43) okt/nov 2002

kujundaja ja toimetaja
tähtis inimene
rahamajandaja

catlyn kirna
lili madissoon
nele tamme

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.

Internetiaadress: <http://reaalipoiss.koolileht.ee>

Kontakt: reaalipoiss@hotmail.ee ja reaalipoiss@uno.ee

HARIDUSAMET KONTROLLIS

13õ PÄDEVUST

võim

Aastas on üks päev, mil koolis saab kõrgeima võimu teostajaks abiturium. Sel aastal võtsid kaheteistkümnendikud juhtimise üle 4. oktoobril. Õpetajatele anti võimalus saada ilma sisseastumiskatseteta Reaali õpilasteks ning registreeritud moodustati 13õ klass.

Võimuvahetus sujus ilma ülestõusudeta ja nii olidki kell 7.40 garderoobis riideid vastu võtnud 13õ kasvandikud. Kell 8.00 rivistati aulas üles 10, 11 ja 13 klassi õpilased ning direktor Gunnar Blablabla pidas maha kõne, milles selgitas toimunud pöördet tagamaid ning kutsus kõiki üles järgima kodukorda.

Ja siis läks alles täie rauaga lahti. 13õ liikus oma koduklassi, kus neile tehti kohe test "Kas olen pädev?". Korra saavutamine kujunes raskeks ettevõtmiseks, kuna 13õ ridades leidis nii hüperaktiivseid tegelasi kui ka tüüpe, keda vaevatas lihtsalt krooniline vajadus pidevalt sõna võtta.

Kui 13õ rahvas arvas, et nad saavad vahetundides mingit puhkust, siis nad küll eksisid. Kohe esimesel vahetunnil pandi proovile nende füüsilise võimekus - toimus teatevõistlus. Tegu oli siis prügikotijookuga, kus võistlejate teatepulgaks oli müts+kindad +sall. Õpilane Timpson sai eriülesadeks joosta Cooperi testi.

Teisel tunnil tehti 13õ-le koordineerimistaju test, mis sisuliselt tähendas seda, et meie kasvandikud päterdasid mööda koolimaja klasse ringi ning näitasid oma osavust orienteerumises. Selleks, et minna ühest klassist teise, pidid nad lahendama ülesandeid ja tegema niisama igasuguseid trikke.

Enne järgmist tundi toimus aulas karaoke, mis tegelikult võttis rohkem ühislaulmise nägu. Täitsa südantsoojendav oli näha 13õ jütse muusika taktis õotsumas ning koos "Marinat" laulmas.

Sellele järgnes kirjanduse tund, kus 13õ-

le tehti eneseväljendusoskuste lühikontroll. Muidugi oli ka sel puhul korra saavutamise raskesti, sest õpilane Timpson üritas mingit mässu tõsta. See tal hästi ei õnnestunud ning klassis jaotati kätte lehed, kus ülesandeks oli iga oma kaasõpilast iseloomustada.

Ajutööle (kas siis tihedale või mitte) järgnes aulas olemoodi limbo. Eirati limbo tõelisi reegleid, kuid see oli taotluslik. 13õ pidi näitama, kuidas saab lindi alt läbi minna nii, et linti ei puuduta. Kõne alla tuli ka roomamine. Pole midagi halba öelda - õpilased olid väga osavad ning ülesande täitmisega polnud erilisi probleeme.

Nüüd vaadati aga, kui kõrgelt on arenenud 13õ kunstimeel. Õpilased istusid vastamisi ning joonistasid pikale paberiribale oma vastasistujat. Kõigile tuleb au anda - kes hiilgas vaimukusega, kes originaalsusega, kes professionaalsusega. Enne viimast tundi pandi veelkord proovile kolmeteistkümnendike muusikalised võimed võistulaulmise näol ning seejärel algas tantsutund. Haridusametniku juhtimisel õppisid 13õ kasvandikud selgeks lihtsad liigutused, millest pandi kokku läbi aegade kõige lähedam tantsukava.

Aktusel sai jällegi sõnaõiguse direktor Blablabla, kes pidas aukartustäratava kõne, mille suured sõnad jäävad meid veel kauaks suunama. Sõnavõttule järgnes 13õ etteaste, mis oli arvatavasti terve Õpetajate päeva

ajud ragisevad juba!

"hästi natuke pädev", mille saavutasid kaks õpilast. Olgu siinkohal ka nende nimed esile tõstetud - õpilased Andres Talts ja Nora Mals. Ülejäänud said siis vastavalt punktide arvule märke "häviväärselt vähe pädev" või "kuule, sinu tööd vaadates tuleb nutt peale".

Seejärel jagati kätte ka käskkirjad. Valdavalt olid nende seas noomitused, vaid üks kiitus eksis sinna sekka ära - õpilane Gunnar Polmale marslase mängimise eest. Peab veel arvestama ka sellega, et ajapuuduse tõttu jäid paljud käskkirjad kirjutamata. Neid oleks pidanud olema 3 korda rohkem.

Tunnistused käes, toimus jällegi võimuvahetus, kus õpetajatest said taas abiturientid ja siis pidas kõne õpilane Gunnar Polma (mis oma lühiduse tõttu oli tema parim kõne läbi aegade).

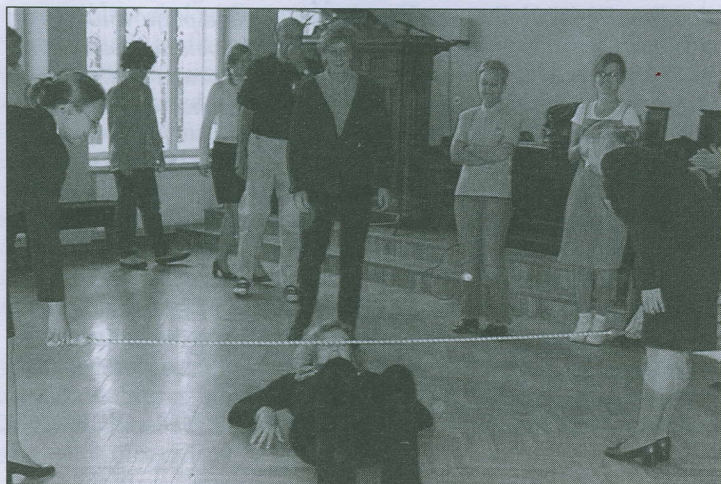
Aktus lõppes koorilauluga, mille sõnad leiate järgmisest lehest. Pärast aktust mindi pudireas Sargava kuju juurde ja Habele pandi pähe tammepärg, mis oli austusavalduseks kõikidele endistele ja praegustele Reaali õpetajatele.

Päev lõppes väikse tordisöömisega ning muljete vahetamisega. Kurb oli küll, et see päev läbi sai, aga samas oli ka hea meel. Eelkõige seetõttu, et kõik kukkus välja nii nagu oli planeeritud või siis veelgi paremini. Aitäh kõigile õpetajatele, kes olid nõus 13õ ridades esinema. Te olete tõesti toredad!

Nimeliselt tahaks veel esile tõsta Lennartit, kelle õlgadel lasus kõige suurem korraldamistöö ning tänu kellele kõik toimus täpselt nii nagu ette oli nähtud.

Helli (Haridusamet)

Loe ka lk. 8, kus on testide vastused (seekordne vaste õpetajate kildudele) ja õpetajate päeva tegijad. Järgmises lehes tuleb ka aktuse lõpulaul ja veel seekord puudujäävad naljanumbrid.

Väike füüsiline tegevus tuleb alati kasuks

õpetaja

Kalju Kallaste 75!

27. jaanuar 2002. Kalju Kallaste annab üle 75. lennu kingitust - nahkköites külalisraamatut

Juubilar õpetas 22 aastat (aastatel 1953 – 1973) tollases Tallinna 2. Keskkoolis matemaatikat, seejärel oli 15 aastat matemaatikaõpetaja Tallinna Muusikakeskkoolis. Samaaegselt toimetas matemaatikaõpikuid kesk- ja kõrgkoolidele kirjastustes.

Kalju Kallaste sündis 23. oktoobril 1927.a. Maidlas Ida-Virumaal 5-lapselises perekonnas. Lõpetas kohaliku Maidla kuueklassilise algkooli, õppis poolteist aastat Jõhvi gümnaasiumis ja lõpetas 1953.a. Tartu 6. Keskkooli; 1953. a. lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna matemaatika osakonna.

Väike telefoniintervjuu Õpetajale:

Milliseid aineid meeldis teile koolis rohkem õppida ja kas olite koolis “priimus” õpilane?

Lemmikainet polnud, meeldisid reaallained, muidugi matemaatika, aga ka ladina ja saksa keel, mida õpetasid meeldivad õpetajad. Õppisin viitele, lõpuklassis oli üks neli – eesti keele kirjand.

Kas pärast keskkooli matemaatika valik toimus õpetajate soovitusel või oli see siht endal selge?

Huvitas raadiotehnika ja tahtsin seda õppima minna TPI-sse, kuid majanduslike võimaluste tõttu pidin jääma Tartusse ja siis oli selge, et matemaatikat õppima Tartu Ülikooli, impulsi selleks andis ka õpetaja Arvo Lehis.

Olgu lisatud, et kooliaega mõjutas sõda, mistõttu kaotas õppimisajast poolteist aastat; suur kaotus oli perekonnale see, kui sõja ajal 1941.a. põles ära meie kodu Maidlas.

Kas 1953. a. pärast ülikooli lõpetamist suunati teid õpetajaks Tallinna 2. Keskkooli?

Suunati tööle kirjastusse Tallinna, Pärnu mnt. 10, kuid matemaatika õpetajate vähesuse tõttu sain ministeeriumi eriloal töötada

misel. Toimetasin kirjastuse Valgus väljaannet “Matemaatika olümpiaadid Eesti NSV’s” I (1970.a.), mille autorid olid Evi Mitt, Olaf Prints, Kalle Velsker; raamatus on kirjas viieteistkümne olümpiaadi esikümned (aastatest 1954 – 1968). Raamat on käepärast ja nimetaksin siin Tallinna 2. Keskkooli andekaid matemaatikuid olümpiaadidelt, oma õpilasi, mitmed neist lõpetasid kooli medaliga:

Henn Tuherm – 5. koht (1956. a.); 1. koht (1957. a.)

Rein Laul – 2. koht (1957. a.); kuldmedal

Rein Jõers – 5. koht (1958. a.)

Kaarel Pärkma – 6. koht (1958. a.)

Tõnu Viik – 8. koht (1958. a.); hõbemedal

Gabriel Jakobson – 9. koht (1959. a.); kuldmedal

Jaak Tepandi – 1. koht (1961. a.) 8. klass!; 2. koht (1962. a.); 1. koht (1963. a.); kuldmedal

Hilja Iher – 1. koht (1962. a.); hõbemedal

Paul Tammela – 3. koht (1963. a.); 2. koht (1964. a.)

Jaak Heinloo – 5. koht (1963. a.)

Oleg Kangur – 1. koht (1964. a.); kuldmedal

Gunnar Kose – 3. koht (1964. a.)

Vello Nurmela – 7. koht (1964. a.)

Tiit Kändler – 1. koht (1966. a.); kuldmedal

Jaak Kikas – 2. koht (1967. a.); kuldmedal

Tallinna Muusikakeskkoolis oli mitmekülgset andekas praegu heliloojana tuntud Mart Siimer, kes osutus ka matemaatika-olümpiaadide parimaks: 2. koht (õ.a.-l 1982/1983); 1. koht (õ.a.-l 1983/1984); 1. koht (õ.a.-l 1984/1985).

Tallinna Muusikakeskkooli ajast meenub palju meeldivaid kontserdielamusi.

õpetajana ka koolis.

Meenub, et olete maininud ereda mälestuse Tallinna 2. Keskkoolis vanaraua kogumist. Kas aastate möödudes võite siia midagi lisada?

Vanaraua kogumine teise e-klassiga oli tõesti suur sündmus, kool sai ju bussi. Praegu meenutaksin klassivälist tööd matemaatika-olümpiaadide ettevalmistamisel.

Teie vaba aja harrastuseks on olnud sport, võrkpallitreeningud ja –võistlused. Kas sport kuulub ka praegu teie päeva-desse?

50 aastat mängisin võistlusvõrkpalli, ülikoolist peale. Meenuvad võistlused Soomes veteranide meeskonnas. Olen harrastanud ka teisi spordialasid: jalgpalli, ujumist, rüüst-võimlemist, poksi, maadlust. Aktiivse sporditegevuse lõpetasin 70-aastaselt.

2001. a. ilmus teie raamat “Matemaatika valikülesannete kogu gümnaasiumile”, kirjastus Koolibri, 199 lk., pühendatud varalahkunud tütrepojale Ahto Luhasalule (6.02.1979–20.09.1997), kes lõpetas vaatamata raskele haigusele Tallinna Reaalkooli 1997. a. ja oli väga andekas matemaatikas. Kas on praegu käsil uus raamat?

Ka minu lapsed – tütar Helve 1972. a. ja poeg Mart 1975. a. – lõpetasid Tallinna Reaalkooli, olid minu õpilased; ülikooli lõpetasid rakendusmatemaatika erialal.

Kirjutate uut raamatut praeguse pealkirjaga “Lõbusaid ja huvitavaid ülesandeid nooremale koolieale”.

Olen igal aastal traditsioonilisel vilistlastepäeval, mis on sidemeks vana armsa koolimajaga nii endistel õpetajatel kui õpilastel. Küllap on vilistlastepäevade jutud rohkem möödunud kooliajast.

Tänase koolilehe Reaali Poiss kaudu on võimalus öelda soove kooliperele, et eliitkooli lattu kõrgel püsiks. Ehk ütleksite ka kauaaegse pedagoogitöö kogemusega, milline on õpetajatöö võlu.

Sooviksin seda, et Tallinna Reaalkool oleks:

*Silmapaistval kohal igal alal, nii reaallainetes, spordis kui ka kunstialadel

*Muusikas endiselt nimekas, et taastataks kooli puhkpilliorkester, mis omal ajal rõdult mängis pidulikult kooli tähtsündmustel Paul Heki juhatusel

*Kool, mille traditsioonid on au sees igal õpilasel, et esteetiline ja sportlik kasvatus haaraks kõiki õpilasi – see käib koos hea õppeedukusega.

Õpetajatöös on väga palju võlu, see on töö noortega, kuid õpetajal peab enesel sees olema tahtmine õpetaja olla. Eelkõige peaks lapsi armastama, olema aus ja objektiivne.

Mulle meeldis minu e – klass, kus olid väga tublid õpilased ja kus klassi õppeedukus oli eriti kõrge.

Juubeliõnnitlustega 75. lennu e – klassi nimel Eha Poomann (Kalju Kallaste oli meie klassijuhataja)

Kaasa aitas: Mari - Liis Suurorg

Palju õnne ka Reaali Poisi poolt!

Tants toidu ümber!?!

Mis toimub? Seda on küsinud enamik gümnaasiste Reaali seinte vahel. Nimelt on sügavalt hakanud häirima alatoitlustus keldrikorruse sööklas. Milles probleem?

Vähemalt abituuriumi b-klass on märganud, et kausid, mis on laual, on pooltühjad ja kõigile tõesti ei jätku. 12 klass ei ole linnupojad, me ei söö nokataieke ja köht täis. Me tahaks ikka korralikult süüa saada, ma tean, et 14 krooni on vähe, aga kui ma praktiliselt midagi selle eest ei saa, siis miks üldse raha maksta?

Lärmi üheks põhjuseks on ka fakt, et kõrvallauas söövatel kuuendikel on toitu rohkem kui meil!?!?! Veider, arvestades seda, et nad ei söö ju midagi. Õnneks on realistid sõbralikud ja küsimise peale saame ülejäägid endale, imelik on aga küsida niimoodi süüa, kui tegelikult peaks ju kõik korralikult süüa saama. See ju koolilõuna eesmärk ongi.

Veel häirib see, et kui kõögist juurde küsi-

Niisiis?

da, pannakse kaussi rohkem, kui alguses oli!?! Mis selle mõte on? Kas sellist asja ei saa kuidagi reguleerida?

Probleemi arutati ka juhtkonnas, kuna nurinat on tulnud tervelt gümnaasiumilt. Järgmistel kuudel lubati asja parandada, aga tore oleks, kui see ei jääks lihtsalt lubaduse tasemele! Toidud on head, palun laske neid kõigil süüa.

Catlyn Kirna

120. lennul lõpuks Mütsid peas!

Kaheksateistkümnendal oktoobril oli kõigi vastsete gümnaasistide jaoks tähtis päev. Külmakartmatu Reaali Poisi monumendi ees anti meile pidulikult üle kooli mütsid, st. me saime **mütsistatud**, nagu väljendus väga teravmeelselt direktor Gunnar Polma.

Kõik sai tegelikult alguse juba septembrikuus, kui klassijuhatajad korjasid hoolsalt raha, et soovijad võiks uue/esimese mütsi tellida või vanadele austusväärsete kuldsed sakid (pühaduseoreooli) lagipähe lasta õmmelda. Ning seejärel... peakatted kaovad teadmata ajaks x-suunas.

Aktiivsemad õpilased tundsid korduvalt nende vastu huvi ning keegi isegi märkas, et mütsed hoitakse suure kilekoti sees üsna nähtaval kohal.

Mis siis ometi takistas nende kätte andmist? Kuid me ei olegi õigupoolest keegi, et hakata vanade traditsioonide vastu mässu tõstma, liiati pole kiirustamine voorus. Igale asjale on määratud oma aeg, nõnda tuli meil, rebastel, kannatlikult oodata oktoobri kolmanda reedeni.

Juba hommikust saadik olid kõik veidi elevil, kuigi mütsitseremoonia toimumisaeg oli väljakuulutatud alles seitsmenda tunni ajaks. Nimetatud õppetund jäi loomulikult ära – milline õnnetus(???)

Keegi ei teadnud päris täpselt, mis pidi sündima, niisiis sebisid kümnendikud garderoobi ümbruses, jõudes mõned korrad õueski käia, enne kui meid 0-korrusele klasside kaupa üles rivistati ja me uhkelt, käed seljal, välja marssisime.

Taevas oli pilvine, õhk jahedavõitu ning

meie ümber heljus kerge uduvine. Silmates läbi viimase kaamerat, mis meie mütside sisseõnnistamist üles tähendas, jõudis isegi minuni, et see peab ikka oluline üritus olema ning korraga võttis mus võimust ülev meeleolu. Ei olnud enne päriselt hoomanudki sellise rituaali täit sügavust ning pidanud seda eksikombel tühipaljaks formaalsuseks.

Nagu öeldud, ei saa me vanade kommete vastu, mida ka kinnitas huvijuhi tehtud väike meenutus ajalukku, kuidas sovieta-aja alguses realistid olematu kuju ees mütsi kergitasid ning selle tõttu menti viidi.

Paneb mõtlema, et nad pidid olema ikka ehtsad kooli patrioodid. Tehkem järgi! Seekord siiski mitte.

Laususime huvijuhi järel kooris luuleriidesse seatud vandetootuse. Hõikasime valjul häälel Reaalkooli moto "Üks kõigi ja kõik ühe eest" ning viskasime mütsid õhku, et veelkord Reaali Poisile au anda. (Nojah, minu müts kukkus maha ja ma pidin oma kõrgeaususe teiste identsete seast taas üles leidma, aga polnud hullu.)

Mütsitseremoonia jäädvustati videolindile ja klasside kaupa fotodelegi. Tallinna Reaalkooli müts on sümbol, mütsikergus on zhest. Zhestid ja sümbolid loovad piduliku ja võimsa, isegi veidi heidutava mulje sellest, mida nad tähistavad.

Mütsistamine 2002 – see tähistab meie 120. lennu õnnistamist Reaali gümnaasistideks. Mida oligi tarvis tõestada.

Kitty Aadam

uudiseid

FC Tiigrid Cup 2002

Kahel pühapäeval (6. & 13. oktoober) toimus Reaalkooli staadionil jalgpalliturniir FC Tiigrid Cup 2002. Turniiril osales teiste amatöörvõistkondade seas ka Tallinna Reaalkooli jalgpallimeeskond.

Esimesel mängupäeval toimus alagrupiturniir, kus realistid saavutasid kahe võidu ja ühe viigiga alagrupis esikoha. Teisel pühapäeval toimusid play-off mängud, kus meie jalgpallurid jõudsid kerge vaevaga finaali. Finaal ei kujunenud teistest mängudest raskemaks ja seega saavutati turniiri esikoht. Tallinna Reaalkooli võistkonna ülivõimast esinemist turniiril ilmestab väravate vahe 25:3, võites 6-st mängust 5 ja viigistades ühe kohtumise. Meie väravad löid: Rauno Ligi 9, Andres Torm 7, Oliver Näs 7, Priidik Luks 1, Paul Kask 1. Veel meeskonnas: Erki Alas, Marin Kenk ja Hannes Paesoo.

G5 jalgpalliturniir

Oktoobri teisel poolel sai alguse G5 jalgpalliturniir, kus osalesid Tallinna Reaalkool, TIK, Tallinna Prantsuse Lütseum, 21. Kool ja GAG. Võistlussüsteem nägi ette, et alagrupiturniiril mängivad kõik koolid omavahel ühe korra, selgitades niimoodi välja kaks finalistit. Reaalkooli õnneks toimusid kõik reaali mängud meie kooli väljakul. Kõik neli mängu alagrupis osutusid realistidele kergeks jalutuskäiguks. Esimene ohver oli TIK, kes hävitati 8:3 (Rauno 2, Andres 2, Oliver 3, Priidik). Järgmine mäng GAG-i vastu möödus kõige pingelisemalt, kuid tänu arvukale toetajaskonnale suudeti ilus mäng võidusadamasse tüürida. Tulemuseks 5:3 (Rauno 2, Oliver 2, Andres). Mäng 21. Keskkooli vastu toimus tihedas lumesajus, kuid see meie omasid ei heidutanud ning tulemusega 5:3 (Oliver 3, Tanel, Robi) saavutati alagrupi esikoht. Viimane mäng TPL-iga pakkus publikule hulgaliselt ilusaid väravaid, lõppedes tulemusega 12:2 (Rauno 5, Oliver 2, Priidik 3, Paul, Hannes). Seega kuulus alagrupis esikoht meile ning finaalis oli ka 21. Kool.

Finaalmäng toimus 18. oktoobril Kalevi staadionil. Enne finaali mängis alagrupis kolmandaks jäänud TIK õpetajate koondvõistkonna vastu ning võitis kindlalt. Finaal toimus sõna otseses mõttes koerailmaga, kuid sellest hoolimata oli kohale saabunud arvukalt mõlema meeskonna toetajaid. Mäng möödus tasavägiselt, Reaali kerge initsiatiiviga, kuid vaatamata sellele ei suudetud normaalsel skooril avada. Järgnes lisaaeg 2 x 5 minutit. Esimese lisaaja viimasel minutil suutis Reaal ilusa kombinatsiooni tagajärjel 1:0 (Robi) juhtima asuda. Seda seisuhoidi kohtumise lõpuni ja sellega saavutati ülimagus turniiri esikoht.

Rauno ja Härma

luuletusi

Ühiskonna arengusuunad viimaste aastate majanduslik-poliitilise olukorra taustal

Lendab 747
otse majja, justkui veitse.
Levib kõikjal tuhk ja tolm,
kahest majast saanud kolm!

Uhke kommunismi sümbol,
tükid taga, kokku tõmbub.
Asja uurib NSA,
keegi varsti njuuki saab.

Kes see plaanis sellist kurja,
tema plaan ei läinud nurja.
Osama, Vova või Mossad
ei me iial teada saa.

Ütleb Ladenile Bush:
„Sina, sõber, ole kuss!
Tapame nüüd me afgaanid,
järgmised siis on araabid.“

Lähevadki teele väed
Afgaanimaale, kus on mäed,
millel Tora Bora nimeks –
seda ei saa panna imeks.

Põhiline Usas on,
et laipu oleks gigatonn.
Kui sa neile ette jääd,
siis kiirelt küljest läinud käed.

Siiski, kui sul otsas pea,
proovitakse algul head.
Aju välja, sisse sült –
aitama peaks sellest küll.

Ajakirjanikud surnud ka,
afgaan nüüd rohkelt rõõmustab.
Järgi jäänud vaid pool pead,
see ei ole elus hea.

B1 vilkalt ringi lendab,
vahel pomme välja sülgab.
Ootel on ka mõned minid,
hoidke eest nüüd kõik tsiviilid.

Pommid alla kukuvad,
inimesed hukuvad.
On need vaenlased või ei
pole vaja teada meil.

Kus kord kana nokkis teri,
on nüüd ainult nahk ja veri.
Laibad vedelevad maas –
kevad jõudmas kätte taas.

Iisraelil on tankid head,
sõjaks ennast valmis seab.
Palestiinlased kõik väga pahad,
mõni oma riiki tahab.

Samal ajal USA-s
laibad vedelevad maas –
laborist ju välja sai
bakter, millel tööpõld lai.

Anthrax levib kirja teel,
laibal suust on väljas keel.
ümbrikus on valge pulber
seda pole teinud mölder.

Bush siis äkki raporteerib –
Iraak tuumakat monteerib.
Kui veel kulub aastat kolm,
maailmast järel tuhk ja tolm.

Kohe vastab Putin ka:
„Kõik terror tuleb Gruusiast
Nad tuleb kohe ära tappa,
muidu läheb asi rappa.“

Sõda kiirelt hoo saab sisse,
näha on tshetsheeni sisse.
Venelased kiirelt ka
kõik teised ära tapavad.

Et oleks efektiivsem asi,
teatrisse nad gaasi lasid.
Testiks on ju päris hea –
surid vaatajate read.

Sõjast luuletada hea,
muud ei jaga minu pea.
Laipu täis on terve maa,
sellest kirjutan ma ka.

Kerkib võimsalt tuumaseen,
mõnigi vast tuleb veel.
Sharonil pole kurgus keel,
ütleb uhkelt: „Juu aar teed!“

Keemia- ja tuumapommid
maitsvad magusad kui kommid.
Varuks veel on muudki head,
Marburg, Ebola, küll tead.

Jälle maailmas levib katk,
lõpeb kiirelt jänki matk.
Laibad vedelevad ringi,
Mõnel pole jalas kingi.

Mees, kel intellekti vähe
sellest läheb väga hoogu,
püssi sätib omasoodu.
Ja siis laseb kuuli pähe.

Katk on päris paha asi,
Dzoodz Vee ennast maha lasi.
Korjus vedeleb nüüd maas,
Purunes ka kristallvaas.

Hea kui sul veel pea on otsas,
See hinnas kaup on päris otsas.
Hiired teevad palju paha,
Laipadelt nad söövad naha.

Paljud lihtsalt vedelevad
Või ka lahti rebenevad.
Ringi roomavad seal vaglad,
Neist on mõni päris ablas.

Õnneks lõppes lugu hästi,
kõik pikali, kes olid püsti.
Üks mees biorelva kasutas,
nüüd lamavad kõik surnult maas.

Ouroboros

Pensionikindlustuse kampaania

Suckers
Always
Manage to
Piss
Off

Surface is clear
Clear as the water
Water is also a surface
I don't love you

dg

Vaikus

Vaikus lärmab
Ent kuulda pole midagi.
Ta lärm paneb pea huugama,
Matab hinge,
Rõhub mu kõrvu ja aju.
Tundub, et kuulda võib kõike
Kuid ei kuule midagi.
Vaikus ära lärma!
Jää Vait!!!!
Ma tahan kuulda!

Sprot

Pain

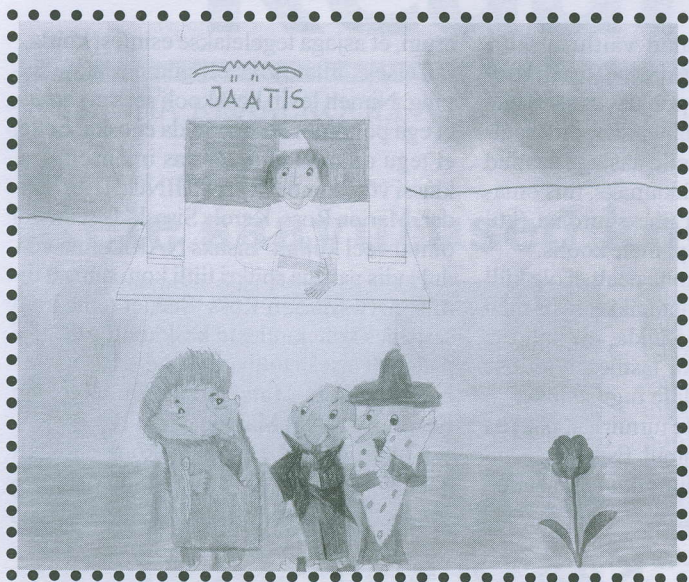
Pain will hit us all,
pain will destroy,
pain resive us all,
in the endles day!

The pain of my heart,
the pain of my soul,
the pain of my mind
is the final goal.

Sprot

Naksitrallide etendus!

väikesed

Tere, meil oli 13. septembril teater. Teatri nimi oli Naksitrallid. Naksitrallid olid väga toredad. Auto oli päris, mitte mängu. Teater toimus Tallinna Nukuteatri suveõues.

Me käisime minu klassi lastega Naksitrallide vaatamas. Seal oli hea ja tore. Nad otsisid kasse, et aidata ühte vanatädi. Kass oli kadunud. Nad tahtsid aidata. Kui etendus läbi sai, läksime sööma. Siis sai koolipäev läbi.

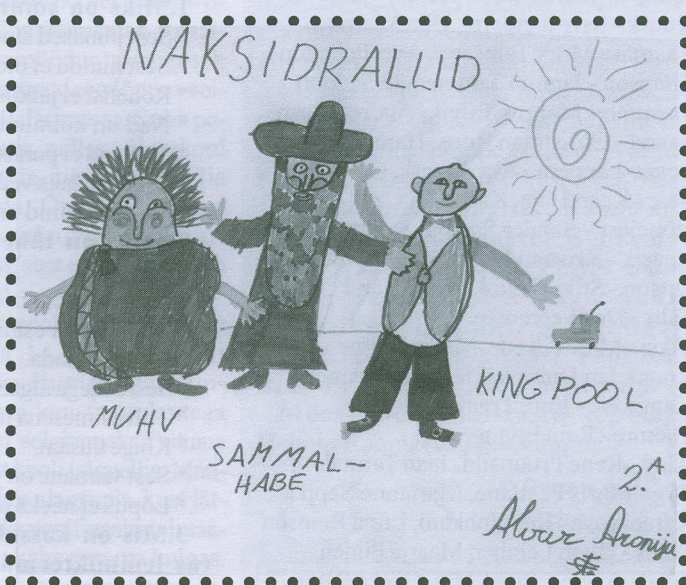
Etendus oli tore. Sellepärast käisin etendust vaatamas kaks korda. Mulle meeldis kõige rohkem tuletõrjajate ülem, kes kuulutas välja kassivastase sõja. Mulle ei meeldinud see auto. Auto oli täis, seetõttu ei näinud ma Kingpooli. Teatris oli päris laheda kila-kola.

Elasid kord kolm naksitralli: Sammalhabe, Kingpool ja Muhv. Nad olid jäätist ostes sõpradeks saanud. Ükskord linnas ei olnud enam piima ega kala. Kõik piim ja kala on läinud kassidele. Sellepärast ei saanud piima ega kala ükski linna laps. Naksitrallid pidid kassid linnast välja meelitama. Nad sidusid Kingpooli mänguhiire auto taha. Kassid arvasid, et see on päris hiir ja hakkasid seda taga ajama. Naksitrallid aitasid linna kassidest tühjaks saada.

Elise Läht

Naksitrallid on ühed head sõbrad. Nad said sõpradeks jäätiseputka ees. Neil kõikidel on oma asi, Muhvil on auto, Kingpoolil on mänguhiir, Sammalhabel on habe, kus kasvavad pohlalad.

Oliver Steinert

Käisime kooliga naksitrallide etendust vaatamas. Etenduses nägin Kingpooli, Sammalhabet ja Muhvi. Mulle meeldis kõige rohkem Kingpool. Mulle meeldis, et ta tegi kõige rohkem nalju. Kõige huvitavam koht oli kasside koht. Naksitrallid päästsid kass Alberti. Muhv kirjutas ise endale kirju, mis ta kurvaks tegid. Sammalhabe oli hoolitsev ja tegi Kingpoolile põdrasambla teed. Mulle meeldis etendus.

Ma käisin esimest korda naksitralli etendust vaatamas. Mulle meeldisid nad väga. Nüüd tean, et Muhvi auto on punane ja Sammalhabemel kasvab habemes põdrasammal ning Kingpoolil on väike mänguhiir. Etenduse ajal meeldis mulle kõige rohkem niisugune koht, kus Kingpool põdrasambla teed jõi. Kas sulle meeldivad ka Naksitrallid?

Risto Korb

Oma toredatest teatrikogemustest kirjutasid ja joonistasid 2. a õpilased.

tagakülg

Õpetajate päev

Ahuna - Kadri Kivimaa, Triinu Püvi
 Lõhmus - Kadri Kivimaa, Triinu Püvi
 Pever - Kadri Kivimaa, Triinu Püvi
 Otsmann - Leelo Lill, Eva Vask
 Raa - Liis Murov, Merike Viilmann
 Gross - Merlin Kolk, Ingrid Vilu
 Jaup - Katrina Kallas, Catlyn Kirna
 Kuurme - Rainer Kungas, Karl Kivimann
 Reimann - Tanel Solovjov, Ligi+Paesoo
 Saukas - Andre Kaldamäe, Mihkel Kama
 Pihlak - Lenna Piits, Kristi Lepik
 Jüriloo - Hannes Einpaul, Linda Raska
 Lenter - Merle Keskel, Katriin Hunt
 Linno - Leelo Lill, Karin Kõrda
 Mumma - Kädi Vestberg, Miia Rõõm
 Silland - Kaarin Kokk, Hanna Valli
 Otsa - Triin Viik, Karin Kukk
 Kangro - Indrek Tallo, Tarmo Ojala
 Kuusk - Kristiina Jeret, Ulla Kütma
 Raamat - Mikk Talpsepp, Anti Peterson
 Timpson - Timmo Tammemäe, T. Joon
 Turulinn - Margus Talvik, Andres Torm
 Saaret - Christman Roos, Hannes Voites
 Soans-Lanpera - Airi Asperk, G. Veeremäe
 Saar - Kaarel Oja, Kaarel Oja
 Hõbejärv - Sander Sõnajalg, Ann Karafin
 Kaasik - Kristian Lavin, Martin Maripuu
 Ottson - Silvia Viidik, Anne Rand
 Talts - Dea Veeremäe
 Viksi - Märt Viljaste, Madis Kalme
 Roos - Jan Dubrovski, Lauri Aasmets
 Kangro#2 - Imre Treufeldt
 Toomre - Rain Elving
 Alev - Rene Pruunsild, Jaan Tarmak
 Org - Maris Pästlane, Marianne Sepp
 Karamkova - Reet Juhkam, Liina Reinson
 Mals - Ülleli Lember, Maarja Pilden
 Tendermann - Tanel Taal, Georg Sarap
 Siimon - Elo Kukk, Heidi Mallene
 Särak - Anna Reinsoo, Triin Nestor
 Hõbejärv - Sander Sõnajalg, Ann Karafin
 Nappo - Signe Kalamees, Helen Niitmets
 Järve - Kärt Alas, Merlin Mõistus
 Tammik - Erik Lott, Piret Ilves
 Eentsalu - Mariliis Kiisma, Kristel Elvest
 Kangas - Indrek Paavo, Rait Valksaar
 Polma - Ott Sarv
 Prikk'I abi - Erki Alas
 Toomlaid - Morten Aavik
 M. Pever - Mari-Leen Kiirend
 Õppealajuhatajad:
 Väike maja - Heidi Mallene
 Suur Maja - Kristina Dorbek, Lennart Kitt
 13õ (Haridusamet):
 Tuuli Reisberg, Helli Lõoke, Nele Tamme,
 Lili Madisson, Kristjan Männik
 Stilistid:
 Helen Pikkat, Eva Vask, Karin Kõrda
 Reaali vaim - Jaen Saul
 Video - Risto Härmatis
 Päevaraamat - Mihkel Ambre

Reaali esimene siseturniir

Taaskord on toimunud võitlusturniir. Seekord oli tegu ajaloo esimese Reaali siseturniiriga. Toimumise põhjuseks sai 8 uue võitlustiimi teke, mis tähendab, et Reaalkooli võitlusklubi on selle aastaga saanud 24 uue võitleja võrra rikkamaks, mis omakorda teeb võitlejatest ühe suurema (kui mitte suurima) huvigrupi meie koolis.

Turniiri korralduse koha pealt ei ole küll midagi ette heita, sest kohtunikke, keda meil tänapäeval on nii raske leida, oli palju ja lisaks olid nad kõik ka tasmel. Võitluse teemaks oli paaristundide õigustatus.

Kuigi tegu oli algajate turniiriga, pakkus see üllatusi pea iga sammul. Esiteks oldi nii tasemel, et paljud kohtunikud ei saanud

arugi, et asjaga tegeletakse esimest korda.

Teiseks üllatuseks oli gümnaasistide häving. Nimelt levib keskkooli seas arvamus, et ega põhikool ikka mõelda ei oska. Selle, et tegu on müüdiga, tõestas imeliselt 8. a. klassi võistkond LEPATRIINU: Triin Sander, Marion Ross, Karola Sisask. Ja sellest ei olnud veel küllalt. Lisaks NAISkonna võidule viis parima spikri tiitli koju samast tiimist pärit Marion Ross. See, et teine kuni seitsmes koht kuulusid keskkoolile, asja ei päästa. Teiseks tuli võistkond KRUVIKE-NE, koosseis Mats Ploompuu, Kristjan Feodorov, Allan Männi (kõik 11b).

Kokkuvõtlikult sai keskkool haledalt pähe.

Tuuli Reisberg

TEST "KAS OLEN PÄDEV?"

1. Miks on smurfid sinised?

- * Sest punased smurfid oleks koledad.
- * Sest muidu ei oleks nad smurfid.
- * Rohelist ei jätkunud.
- * Nad on külmunud.
- * Sest nad ei punasta.
- * Et ei paistaks vees välja.
- * Sest banaanid on kõverad.

2. Miks on tähestiku esimene täht "A"?

- * Sest B on teine.
- * Midagi pidi esimeseks panema.
- * Hea hääldada.
- * Sest sellega algab sõna "aabits".
- * Tuli esimesena meelde.
- * Kõige ilusam.
- * Sest viimane on y.
- * Lõpus ei näeks ta hea välja.

3. Mis on kasside omavahelises juttus lemmikteemaks?

- * Mäu mäu.
- * Reaalainete tähtsus.
- * Koerad.
- * Whiskas.
- * Sex.
- * Kevade.
- * Juustukastmes hiired.
- * Vurrud.

4. Miks on kuradil sarved peas?

- * Kus mujal võiks olla?!
- * Et neid maha ajada.
- * Sest taguotsas on saba.
- * Ei pese pead.
- * Ta esiisa oli härg.
- * Et paremini välja paistaks.
- * Et inglisi erineda.
- * Et oleks, kust kinni hoida.
- * Et kaitsta ennast rünnakute eest.

5. Kuidas säilitab James Bond läbi aastakümnete oma nooruslikkust?

- * Külmutatult.
- * Filmiefektide läbi.
- * Reaali Vaimu abil.
- * Läbi paljunemise.

* Sügav uni.

* Mullivannis.

* Ta on vampiir.

* Ta teeb hommikuvõimlemist.

* Joob, ajab naisi taga.

* See on filmitrikk.

* Ikka naiste abil.

* Vahetab kesta.

* Lävib noorte naisterahvastega.

* Piimavannis käib regulaarselt.

7. Miks mõni laps leitakse kapsalehe alt, samas kui mõne teise lapse toob kurg?

- * Mõlemad vastused on valed, nii et pikem arutlus sel teemal on mõttetu.
- * Kurg toobki kapsalehe alla.
- * Kultuurilised erinevused.
- * See on looduslik valik.
- * Kuidas on tellitud.
- * Kured peidavad tagavaralapsed sinna.
- * Kurg ikka valib, keda noka vahele võtab.

* Oleneb olukorrast.

* Sõltub aastaajast.

* Ühed on maausulised, teised ornitoloogid.

8. Kas Reaali Vaimul lapsi ka on?

- * Ei ole kuulnud.
- * Võib küll olla, kui ta on sigimiseas.
- * Ei, aga ta aitab lapsi saada.
- * Muidugi on, paljud käivad siin koolis.
- * Sohilapsi küll.
- * Kes neid lugeda jõuab?
- * 1110

9. Kuidas sul muidu siis tunne on?

* Kelam või? Ma ei tea, kus ta on ja mis ta teeb.

* Polevigatänanküsimastvõiksparemollakuidnurisemisekspolepõhjustmissaikkateed.

* Kuul.

10. Test oli raske jah?

* Looda sa!

* Mis küsimus see veel on?

* Oli küll, aga kõomes.

13 õ klass